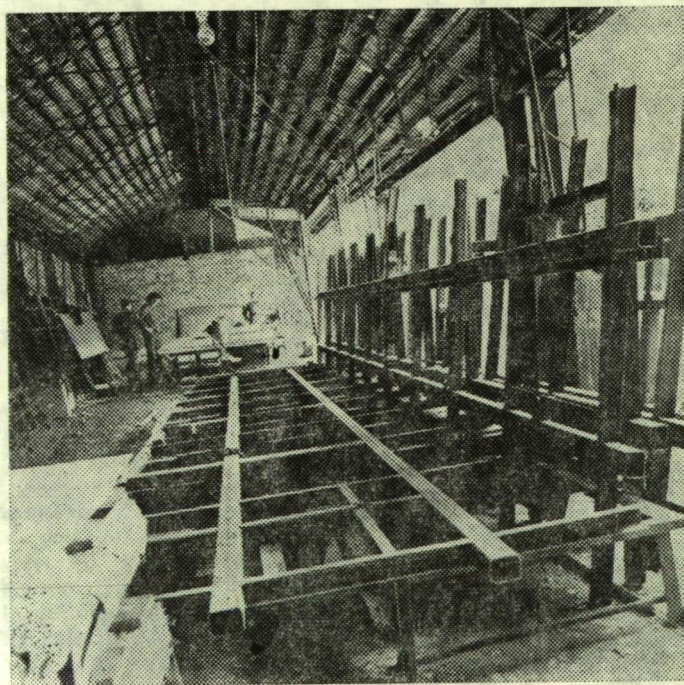

igazolása, az izmusokon belüli jelentésrendszerek módosulása. A koncepció gyengéit sejtetik viszont, hogy semmi olyan új adalék, összefüggés nem bukkan elő, mely az eddigi módszerekkel ki nem elemezhető.

Végül szólnunk kell még a könyv bibliográfiai apparátusáról. Bojtár, a primér irodalomhoz hasonlóan, terjedelmes kelet-európai névsorral illusztrálja tanulmányainak tételeit. Annál feltűnőbb néhány nyugat-európai irodalomtörténész, az olasz Micheli, továbbá Lukács György vagy Bori Imre jelentős eredményeinek mellőzése. Ez olyan hiányosság, mint az lenne, ha a következő hasonló feladatokra vállalkozó műben nem szerepelne *A kelet-európai avantgarde irodalom* mint vitatható, ám mégis csak úttörő próbálkozás. (*Akadémiai Kiadó, 1977.*)

ACZÉL GÉZA

KÉSZÜL SEGESDI GYÖRGY ÁRVÍZI EMLÉKMŰE